رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

فَضَائِلُ وَآدَابُ المَسْجِدِ النَّبَوِيِّ وَأَحْكَامُ زِيَارَةِ قَبْرِ النَّبِيِّ ﷺ وَقَبْرَي صَاحِبَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

Dansk

دنماركي

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge

Den videnskabelige komité under ledelse af de religiøse anliggender ved Den Hellige Moské al-Masjid al-Ḥarām og Profetens Moské al-Masjid al-Nabawī

فَضَائِلُ وَآدَابُ المَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

وَأَحْكَامُ زِيَارَةِ قَبْرِ النَّبِيِّ ﷺ

وَقَبْرَي صَاحِبَيْهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge

اللَّجْنَةُ العِلْمِيَّةُ

بِرِئَاسَةِ الشُّؤُونِ الدِّينِيَّةِ بِالمَسْجِدِ الحَرَامِ وَالمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Den videnskabelige komité under ledelse af de religiøse anliggender ved Den Hellige Moské al-Masjid al-Ḥarām og Profetens Moské al-Masjid al-Nabawī

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge

Indledning

Al lovprisning tilkommer Allāh, verdenernes Herre, og fred og velsignelser være over den udsendte – vores profet Muḥammad – som en barmhjertighed for verdenerne, samt over hans familie, hans ledsagere og enhver, der følger hans Sunnah og retledes ved hans vejledning indtil dommens dag.

Dette er et kort skrift, som indeholder de vigtigste dyder ved al-Masdjid an-Nabawī, ādāb (etikette) ved at besøge den samt ādāb ved at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge. Vi har udarbejdet den for besøgende til al-Masdjid an-Nabawī, så de får klar viden og indsigt i dyden ved den ummahs Profets moské– må Allāhs velsignelser og fred være over ham – samt ādāb ved

at besøge den og udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i den. Vi håber fra Allāh, Den Gavmilde, Den Skænkende, at Han vil lade den være til gavn, gøre den retskaffen og retledende og udelukkende for Hans skyld. Sandelig, Han er Den bedste at anmode og Den mest gavmilde, man kan sætte sit håb til.

Den Videnskabelige Komité

1 - Dyderne ved al-Masdjid an-Nabawī (Profetens Moské)

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨﴾

68. "Og din Herre skaber, hvad Han vil, og udvælger. De har ikke valget. Højt hævet og ophøjet er Allāh over det, som de sidestiller med Ham." [Sūrah al-Qaṣaṣ: 68]. Allāh har udvalgt dette sted som moské for Hans Profet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og særligt begunstiget det med mange dyder, heriblandt:

At det er en af de tre moskeer, hvortil man foretager en særlig rejse:

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham:

«لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الحَرَامِ، وَمَسْجِدِ

الأَقْصَى».

"Man foretager ikke en rejse (med det formål at opsøge et bestemt sted) undtagen til tre moskéer: denne min moské, den hellige Moské (i Makkah) og al-Aqṣā moskéen (i Jerusalem)."[1]

At en ṣalāh (bøn) i den er bedre end tusind ṣalawāt (bønner) i andre moskéer – undtagen al-Masdjid al-Ḥarām:

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا المَسْجِدَ الحَرَامَ».

"En ṣalāh (bøn) i denne min moské er bedre end tusind ṣalawāt (bønner) i enhver anden moské, undtagen Masdjid al-Ḥarām."[2].

At det er den moské, der fra dag ét er grundlagt på gudsbevidsthed:

Det er overleveret fra Abū Saʿīd al-Khudrī – måtte Allāh være tilfreds med ham – at han sagde: "Jeg trådte ind til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i et af hans hustruers hjem og sagde: 'O Allāhs Sendebud, hvilken af de to moskéer er den, der blev grundlagt

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1189), og Muslim, ḥadīth nr. (1397), og ordlyden er hans.

[2] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1190), og Muslim, ḥadīth nr. (1395), og ordlyden er al-Bukhārīs.

på gudsbevidsthed?' Han (Abū Saī'd) berettede: Så tog han (Profeten ﷺ) en håndfuld småsten og slog dem mod jorden, hvorefter han sagde:"

«هُوَ مَسْجِدُكُمْ هَذَا» لِمَسْجِدِ المَدِينَةِ.

"Det er jeres moské her." – med henvisning til moskéen i Madīnah.[1]

At 'adjr (belønningen) for den, der søger viden i den, er som belønningen for en mudjāhid fī sabīlillāh (én, der kæmper i Allāhs sag).

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: Jeg hørte Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sige:

«مَنْ جَاءَ مَسْجِدِي هَذَا، لَمْ يَأْتِهِ إِلَّا لِخَيْرٍ يَتَعَلَّمُهُ أَوْ يُعَلِّمُهُ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ المُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَمَنْ جَاءَ لِغَيْرِ ذَلِكَ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى مَتَاعِ غَيْرِهِ».

"Den, der kommer til denne min moské og ikke af en anden grund end for et gode, som han lærer eller underviser i, er som en mudjāhid fī sabīlillāh (én, der kæmper i Allāhs sag). Og den, der kommer for andet end dette, er som en mand, der betragter en andens ejendom."[2]

At ar-Rawdah ash-Sharīfah (den ædle Rawdah) er i den:

---

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (1398).

[2] Overleveret af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (227), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الجَنَّةِ، وَمِنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

"Det, som er mellem mit hus og min prædikestol, er en rawdah (haveplads) fra paradisets haver, og min prædikestol er ved min ḥawḍ (vandbassin)."[1]

2 – Anbefaling om at besøge al-Masdjid an-Nabawī ash-Sharīf

På grund af disse og andre dyder er det anbefalet at besøge al-Masdjid an-Nabawī for at udføre aṣ-ṣalāh (bøn) og tilbedelse i den.

– Det er anbefalet for al-ḥādjdj (pilgrimmen) og andre at besøge al-Masdjid an-Nabawī før eller efter ḥadjdj, og dette besøg er ikke blandt betingelserne for ḥadjdj, dets søjler eller dets forpligtelser, og det er ikke knyttet til ḥadjdj.

– Det er ikke en betingelse for besøget af Profetens må Allāhs velsignelser og fred være over ham – moské, at der forrettes et specifikt antal ṣalawāt (bønner), eller at man opholder sig i en bestemt periode i Madīnah. Besøget opnås derimod ved én enkelt ṣalāh (bøn), uanset om den er obligatorisk eller frivillig, men jo flere ṣalawāt der udføres i den, desto større bliver belønningen.

[1] Enighed om det. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1195), Muslim ḥadīth nr. (1390).

– Og det er anbefalet for den, der besøger al-Masdjid an-Nabawī, at udføre alle de obligatoriske ṣalawāt (bønner) deri samt an-nawāfil (frivillige bønner), på grund af det tidligere nævnte om, at en ṣalāh (bøn) deri er bedre end tusind ṣalawāt i andre moskéer, undtagen al-Masdjid al-Ḥarām.

3 – Ādāb (etikette) ved besøget af al-Masdjid an-Nabawī

Når en muslim kommer til al-Masdjid an-Nabawī, er det anbefalet for ham at udvise den islamiske etikette vedrørende moskéer generelt og al-Masdjid an-Nabawī i særdeleshed, og den er som følger:

– At man kommer til moskéen med sindsro og værdighed, i en tilstand af ṭahārah (rituel renhed), med en god fremtoning og en behagelig duft. Det er overleveret fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِذَا ثُوِّبَ لِلصَّلَاةِ فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأْتُوهَا وَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا كَانَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلَاةِ فَهُوَ فِي صَلَاةٍ».

"Når iqāmah (kald) til aṣ-ṣalāh (bønnen) kaldes, skal I ikke komme løbende til den, men kom til den med sindsro. Det, I når af den, skal I bede, og det, I går glip af, skal I fuldende. For når en af jer begiver

sig til aṣ-ṣalāh, er han i bøn."[1]. Og det er overleveret af Abū Saīʻd Al-Khuḍrī – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«الغُسْلُ يَوْمَ الجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَأَنْ يَسْتَنَّ، وَأَنْ يَمَسَّ طِيبًا إِنْ وَجَدَ».

"Ghusl (rituel helkropsvask) om fredagen er obligatorisk for enhver muḥtalim (én, der har nået puberteten), samt at rense tænderne med siwāk (tandrensepind) og anvende parfume, hvis han har noget."[2]. Hvad angår kvinden, så skal hun, når hun kommer til moskéen, være tildækket med sin ḥidjāb (tildækning), og det er ikke tilladt for hende at parfumere sig eller bruge vellugt på grund af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«إِذَا شَهِدَتْ إِحْدَاكُنَّ المَسْجِدَ فَلَا تَمَسَّ طِيبًا».

"Når en af jer går til moskéen, skal hun ikke anvende parfume.»"[3].

– At træde ind i al-Masdjid an-Nabawī med højre fod først og fremsige duʻā' (påkaldelsen) ved indtræden i moskéen. Det er anbefalet for den besøgende at føre sin højre fod frem ved indtræden i al-Masdjid an-Nabawī, ligesom i andre moskéer,

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (636), og af Muslim, ḥadīth nr. (602).
[2] Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (846), og af Muslim, ḥadīth nr. (858), og al-muḥtalim er den, der har nået puberteten.
[3] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (443).

og at fremsige denne duʿāʾ (påkaldelse):

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

"Bismillāh, wa-s-salāmu ʿalā rasūlillāh, Allāhumma ighfir lī dhunūbī wa-ftaḥ lī abwāba raḥmatik." (I Allāhs navn, og fred være med Allāhs Sendebud. O Allāh, tilgiv mig mine synder og åbn for mig Dine barmhjertigheds porte).[1] Og ligeledes siger man:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ العَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ القَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

"Aʿūdhu billāhi al-ʿAẓīm, wa-bi-wadjhihi al-Karīm, wa-sulṭānihi al-Qadīm, min ash-shayṭān ar-radjīm." (Jeg søger tilflugt hos Allāh, Den Mægtige, ved Hans ædle Ansigt og Hans evige myndighed mod satan, den udstødte).[2]

– At udføre taḥiyyat al-masdjid (hilsen til moskéen): Det er Sunnah for den, der træder ind i al-Masdjid an-Nabawī for at udføre aṣ-ṣalāh i den, at udføre to rakʿah (bønneenheder) som taḥiyyat al-masdjid før han sætter sig. Det er overleveret fra Abū Qatādah al-Ḥārith bin Ribʿī al-Anṣārī – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs

[1] Udgivet af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (771), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

[2] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (466), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ المَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ».

"Når en af jer træder ind i moskéen, skal han ikke sætte sig, før han udfører to rakʿah."[1].

– At stræbe efter at bede aṣ-ṣalāh (bønnen) i de forreste rækker på grund af den store dyd heri, og dette opnås kun ved at komme tidligt til den. Det er overleveret fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهِمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا».

"Hvis folk vidste, hvad der er (af belønning) i an-nidāʾ (kaldet til bøn) og den første række, og de ikke fandt anden udvej end at trække lod om det, ville de trække lod"[2]," Og for Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn til sine ledsagere – må Allāh være tilfreds med dem:

«تَقَدَّمُوا فَأْتَمُّوا بِي، وَلْيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ، لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ حَتَّى يُؤَخِّرَهُمُ اللهُ».

"Træd frem og følg mig (i bøn) og lad dem, der er bag jer, følge jer. Et folk vil blive ved med at stille sig

[1] Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1171), og Muslim, ḥadīth nr. (714).
[2] Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (615), og Muslim, ḥadīth nr. (437).

bagved, indtil Allāh sætter dem bagud..”[1].

Hvad angår kvinder, så er det bedre for dem at bede i de bagerste rækker og holde afstand til mændene; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: ’Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde’:

«خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أَوَّلُهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أَوَّلُهَا».

"De bedste af mændenes rækker er de forreste, og de værste er de bagerste. De bedste af kvindernes rækker er de bagerste, og de værste er de forreste."[2] Men hvis de beder alene, eller der er en afskærmning mellem dem og mændene, som det er tilfældet i al-Masdjid an-Nabawī, så er de forreste rækker de bedste for dem, da årsagen hertil bortfalder.

– At bede bag imamen og være påpasselig med ikke at gå foran ham ; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّمَا جُعِلَ الإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ».

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (438).
[2] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (440).

"Imamen er kun gjort til imam for at blive fulgt"[1].

Det er ikke tilladt for den bedende at stille sig foran imamen, undtagen i tilfælde af nødvendighed, når moskéen er fyldt med bedende, således at han ikke kan finde plads til at bede undtagen foran imamen.

– At være omhyggelig med at udfylde mellemrum og huller mellem rækkerne og rette dem op, men samtidig være påpasselig med ikke at mase sig frem blandt folk eller være til besvær for dem, træde hen over folks skuldre eller passere foran de bedende, for dette får én til at falde i synd.

– At udføre aṣ-ṣalāh i ar-Rawdah ash-Sharīfah (den ædle Rawdah) for den, der har mulighed for det; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الجَنَّةِ، وَمِنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

"Det, som er mellem mit hus og min prædikestol, er en rawdah (haveplads) fra paradisets haver, og min prædikestol er ved min ḥawḍ (vandbassin)."[2]

Og der er ikke overleveret en specifik dyd ved aṣ-ṣalāh i ar-Rawdah, men det er fastslået, at den er en rawdah (haveplads) blandt paradisets haver, sådan som den tidligere nævnte ḥadīth fra Abū Hurayrah

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (722), og af Muslim, ḥadīth nr. (417).
[2] Enighed om det. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1195), Muslim ḥadīth nr. (1390).

– må Allāh være tilfreds med ham – viser. Og tilbedelseshandlinger får større dyd afhængigt af tid og sted.

* Den besøgende bør vælge passende tidspunkter til at bede i ar-Rawdah og bestræbe sig på at vælge de tidspunkter, hvor der er mindst trængsel. Det er derfor ikke tilladt at mase sig frem blandt sine muslimske brødre, træde hen over folks skuldre eller passere foran de bedende for at bede deri. Bønnen i ar-Rawdah er nemlig en nāfilah (frivillig bøn) og må derfor ikke søges gennem en forbudt handling. Ligeledes bør den besøgende bestræbe sig på at følge og overholde de særlige regler og ordninger for adgang til ar-Rawdah, vælge passende tidspunkter og samarbejde med dem, der står for organiseringen af de besøgendes adgang dertil.

– At drage nytte af tiden ved at udføre mange retskafne handlinger, der bringer én tættere på sin Skaber – fri for enhver mangel er Han – såsom aṣ-ṣalāh, recitation af Koranen, dhikr (ihukommelse af Allāh), duʿāʾ (påkaldelse), deltagelse i dhikr-samlinger, videns undervisning, studiekredse for undervisning i den ædle Koran og lignende.

– At respektere Allāhs – mægtig og majestætiske er Han – Bog og værne om den mod respektløs omgang med dens sider, mod at skrive på den eller udsætte den for vanære og respektløs behandling

ved at placere sko ved siden af den, lægge den på jorden og lignende, i henhold Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿ذَٰلِكَ ۖ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَـٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾﴾

”Således [er det]. Og den, der ærer Allāhs symboler, så udspringer dette sandelig af hjerternes gudsbevidsthed.” [Sūrah al-Ḥadjdj:22:32].

– At sænke blikket for det, som Allāh – mægtig og majestætiske er Han – har forbudt at se på: Det er obligatorisk for den besøgende i al-Masdjid an-Nabawī at sænke sit blik for det, som det ikke er tilladt for ham at se på. Og han bør vide alvoren af at begå synder på disse ædle steder og de straffe, der følger heraf, for synder bliver mere alvorlige i både omfang og karakter i kraft af tidens og stedets storhed, og på samme måde øges handlinger i lydighed mod Allāh. Ligeledes bør den muslimske kvinde bestræbe sig på at overholde ḥidjāb (tildækning) foreskrevet i sharīʿah og undlade at vise sin prydelse frem, så hun ikke bliver en fristelse for mændene, for synden heri er stor.

– At være påpasselig med ikke at lade sig optage af fotografering eller af at se billeder og videoklip på mobilen, og sagen bliver endnu alvorligere, hvis disse billeder og videoklip er ḥarām (forbudte).

– At holde al-Masdjid an-Nabawī fri for alt, hvad

der ikke sømmer sig deri, såsom stridigheder, at hæve stemmen, at efterlyse bortkomne ejendele, handel og lignende ting, som ikke hører hjemme deri eller i andre moskéer; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي المَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ ضَالَّةً، فَقُولُوا: لَا رَدَّ الله عَلَيْكَ».

”Hvis I ser nogen sælge eller købe i moskéen, så sig: ’Må Allāh ikke give din handel fortjeneste.’ Og hvis I ser nogen efterlyse en bortkommen genstand deri, så sig: ’Må Allāh ikke bringe den tilbage til dig.’”[1]

– At bestræbe sig på personlig renlighed og være påpasselig med ubehagelige lugte såsom hvidløg, løg, tobaksrøg, sved og lignende, som er til gene for hans bedende muslimske brødre. Det er overleveret fra Djābir Bin ʻAbdullāh – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: ’Sandelig, Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا - أَوْ قَالَ: فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا - وَلْيَقْعُدْ فِي

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1321), og Ibn Khuzaymah, ḥadīth nr. (1305), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

بَيْتِهِ».

”Den, der spiser hvidløg eller løg, skal holde sig borte fra os – eller han sagde: holde sig borte fra vores moské – og blive i sit hjem.”[1]

– At bestræbe sig på at holde al-Masdjid an-Nabawī ren og ikke smide affald inde i moskéen eller på dens gårdspladser, såsom madrester og rester fra ifṭār-måltider, især i ramadan måneden, eller at spytte i gangarealerne og på gårdspladserne og lignende.

– Undgå at udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i gangarealerne, ved indgangene og på overfyldte steder på grund af de skadelige følger, det medfører, såsom at blokere gennemgangene og påføre muslimerne gene.

– Mænd og kvinder bør udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i de områder, der er afsat til hver af dem, inde i al-Masdjid an-Nabawī eller på dens gårdspladser. En mand må ikke bede ved siden af en kvinde, og en kvinde må ikke bede ved siden af en mand. Ligeledes bør man være påpasselig med ikke at stille sig foran imamen, så vidt det er muligt.

– At træde ud med venstre fod ved udgang fra moskéen, og sige ved udgangen:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

”Allāhumma innī asʾaluka min faḍlik.” (O Allāh,

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (7359), og af Muslim, ḥadīth nr. (564).

jeg beder Dig om Din gunst).[1] – Eller sender velsignelser og fred over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og siger:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ».

”Rabbighfir lī dhunūbī, waftaḥ lī abwāba faḍlik. (O min Herre, tilgiv mig mine synder og åbn for mig dørene til Din gunst).[2]

4 – Regler og ādāb (etikette) for besøg ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem.

* Det er Sunnah at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem begge – for indbyggerne i al-Madīnah og for den, der kommer dertil som tilrejsende og besøgende, på grund af de generelle beviser i sharīʿah, der viser, at det er foreskrevet at besøge grave. Heriblandt er Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ القُبُورِ، فَزُورُوهَا».

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (713).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (314), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

”Jeg forbød jer [tidligere] at besøge gravene, men besøg dem nu.”[1]

Og blandt det, der viser dyden ved at sende fred over Profetens må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter hans død, er Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

”Der er ingen, der sender ṣalām (fred) over mig, uden at Allāh – mægtig og majestætisk er Han – returnerer min sjæl til mig, så jeg kan gengælde vedkommendes ṣalām (fredshilsen).”[2]

* Og det er ikke foreskrevet for kvinder at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav eller andre muslimers grave, for gravbesøg er foreskrevet for mænd. Hvad angår kvinder, så er de blevet forbudt at besøge gravene. Det er overleveret fra Ibn ʿAbbās – må Allāh være tilfreds med dem begge – at han sagde:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَائِرَاتِ القُبُورِ، وَالمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا المَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ».

”Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forbandede kvinder, der besøger gravene, og dem, der gør dem til moskéer

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (977).

[2] Overleveret af Aḥmad i al-Musnad, ḥadīth nr. (10815), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

og opstiller lamper på dem."[1] Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ زَوَّارَاتِ الْقُبُورِ».

"At Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forbandede kvinder, der besøger gravene."[2]

* Det er ikke tilladt at begive sig ud på en rejse for at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav ved kun at have til hensigt med sin rejse at besøge graven. Tværtimod bør hensigten med rejsen være at besøge moskéen og udføre aṣ-ṣalāh deri. Når han er ankommet til al-Madīnah, er det foreskrevet for ham at besøge graven, ligesom det er foreskrevet for indbyggerne i al-Madīnah, i henhold til Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الأَقْصَى».

"Man foretager ikke en rejse (med det formål at opsøge et bestemt sted) undtagen til tre moskéer: denne min moské, den hellige Moské (i Makkah) og

[1] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3236), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (320), og an-Nasā'ī, ḥadīth nr. (2043).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1056), og af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1576), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

al-Aqṣā moskéen (i Jerusalem)."[1]

De foreskrevne ādāb (etiketter) ved besøg af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem begge.

Den besøgende stiller sig foran Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav vendt mod graven og sender derefter salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – med respekt og lav stemme og siger: "As-salāmu ʿalayka yā Rasūlallāh wa raḥmatullāhi wa barakātuh" (Fred være med dig, O Allāhs Sendebud, samt Allāhs barmhjertighed og Hans velsignelser). Og hvis han derudover siger: "Jeg bevidner, at du har formidlet budskabet, fuldført det betroede ansvar, givet ummah (det muslimske fællesskab) oprigtigt råd og kæmpet i Allāhs sag, som det tilkommer," så er der intet galt i det, for alt dette er sandt og korrekt.

Derefter træder han et skridt til højre, så han står vendt mod Abū Bakr aṣ-Ṣiddīqs grav – må Allāh være tilfreds med ham – og siger: "As-salāmu ʿalayka yā Abā Bakr aṣ-Ṣiddīq, as-salāmu ʿalayka yā khalīfata Rasūlillāh – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – raḍiya Allāhu ʿanka wa arḍāk, wa

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1189), og Muslim, ḥadīth nr. (1397), og ordlyden er hans.

djazāka ʿan ummati Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – khayrā" (Fred være med dig, O Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq. Fred være med dig, O du efterfølger til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – Må Allāh være tilfreds med dig og gøre dig tilfreds og belønne dig med det bedste på vegne af Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ummah).

Derefter træder han et skridt til højre, så han står vendt mod ʿUmar ibn al-Khaṭṭābs grav – måtte Allāh være tilfreds med ham – og siger: "As-salāmu ʿalayka yā ʿUmar al-Fārūq, raḍiya Allāhu ʿanka wa arḍāk, wa jazāka ʿan ummati Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – khayrā" (Fred være med dig, O ʿUmar al-Fārūq (den der skelner mellem sandhed og falsk). Må Allāh være tilfreds med dig og gøre dig tilfreds og belønne dig med det bedste på vegne af Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ummah (fællesskab)).

Og Ibn ʿUmar – må Allāh være tilfreds med dem begge – plejede, når han vendte tilbage fra en rejse, at gå til Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og sige: "Fred være med dig, O Allāhs Sendebud. Fred være med dig, O Abū Bakr. Fred være med dig, O min far," hvorefter han ville

gå derfra.[1]

– Man rører ikke ved gravens vægge eller gitteret og kysser dem ikke.

Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Når man sender salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – står man med ansigtet vendt mod graven – ikke mod qiblah – og træder nærmere og sender salām, og man rører ikke ved graven med sin hånd."[2]

Og de lærde imamer er enige om, at man ikke rører ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav med sin hånd og heller ikke kysser den.

– Man opholder sig ikke længe ved graven, men sender salām (fredshilsen) og går derefter videre.

Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Jeg anser det ikke for korrekt, at man står ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og fremsiger duʿāʾ, men at man sender fredshilsen og går videre."[3]

Og Nāfiʿ – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Ibn ʿUmar plejede at sende fredshilsen ved graven. Jeg så ham mere end hundrede gange

[1] Overleveret af al-Bayhaqi i as-Sunan al-Kubrā, ḥadīth nr. (10271), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.
[2] Ash-Shifā af al-Qādī ʿIyād (2/ 199).
[3] Ash-Shifā af al-Qādī 'Iyād (2/ 199).

komme til graven og sige: ”Fred være med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Fred være med Abū Bakr. Fred være med min far,” hvorefter han ville gå videre.""[1].

Hvad angår det, som nogle besøgende gør ved at hæve stemmen ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og opholde sig der længe, så er dette i strid med det foreskrevne.

Det er ikke tilladt at rette duʿāʾ (påkaldelse) til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – eller nogen anden af skabningerne for at opnå gavn eller afværge skade, få et behov opfyldt, få nød lettet, helbrede en syg, søge forbøn, frelse fra straffen eller lignende former for duʿāʾ. At rette duʿāʾ til andre end Allāh i det, som ingen andre end Allāh har magt over, er ḥarām og udgør shirk akbar (den store shirk). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠﴾

60. Og jeres Herre siger: “Påkald Mig, så vil Jeg besvare jer. Sandelig, de, der er hovmodige og vender sig bort fra at tilbede Mig, skal træde ind i djahannam (helvede), fornedrede.” [Sūrah Ghāfir: 60] Og Allāh – fri for enhver mangel er Han – siger:

[1] Overleveret af al-Adjurri i Kitāb ash-Sharīʿah (5/2374), ḥadīth nr. (1853).

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٩٤﴾

194. De, som I påkalder foruden Allāh, er skabninger ligesom jer selv. Så påkald dem da, og lad dem besvare jer, hvis I er sandfærdige." [Sūrah al-Aʿrāf:194]. Og Allāh – majestætisk i Sin højhed – siger:

﴿وَأَنَّ ٱلۡمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدۡعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدٗا ١٨﴾

18. "Og sandelig, masādjid (moskeerne) tilhører Allāh alene – så påkald ingen ved siden af Ham." [Sūrah al-Djinn:18].

– Man bør ikke bede til Allāh ved graven. Hvis man ønsker at bede, bør man træde væk fra graven, vende sig mod qiblah (bederetningen) og bede, og man bør ikke vende sig mod graven under bønnen.

Og imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Jeg mener ikke, at man bør stå ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og bede."

– Det er ikke foreskrevet at opsøge graven gentagne gange, når man går ind i moskéen eller forlader den, hverken for indbyggerne i al-Madīnah eller for besøgende udefra, da det frygtes, at dette kan føre til, at graven gøres til et tilbagevendende samlingssted (ʿīd).

Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og

fred være over ham – forbød dette og sagde:

«لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا، وَلَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي».

"Gør ikke min grav til et tilbagevendende samlingssted (ʿīd), og gør ikke jeres hjem til grave. Og hvor end I befinder jer, så send ṣalawāt (velsignelser) over mig, for jeres ṣalawāt når mig."[1]

Og betydningen af: "Gør ikke min grav til et tilbagevendende samlingssted (ʿīd)" er at vende tilbage til den på bestemte tidspunkter eller under bestemte forhold, såsom at særligt udvælge besøget af den hver dag, uge eller måned, eller ved bestemte forhold, hvor den besøges. Og det er også blevet sagt: Det vil sige, gør den ikke til en fast tilbagevendende samlingsanledning.[2]

Og imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Det er ikke obligatorisk for indbyggerne i al-Madīnah, når de går ind i moskéen og forlader den, at standse ved graven. Dette gælder derimod de tilrejsende."[3]

Og hans ord – må Allāh være barmhjertig mod ham: "Dette gælder derimod de tilrejsende" –

---

[1] Overleveret af Aḥmad i al-Musnad, ḥadīth nr. (8804), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

[2] Se: al-Mufradāt af ar-Rāghib al-Aṣfahānī (s. 594), Sharḥ aṣ-ṣudūr bi taḥrīm rafʿ al-qubūr af ash-Shawkānī (s. 16).

[3] Ash-Shifāʾ af al-Qāḍī ʿIyāḍ (2/204), al-Madkhal af ibn al-Ḥādjdj (1/262).

betyder: det almindelige besøg, ikke det gentagne besøg hver gang man går ind og ud.

– Man må ikke stå foran graven på samme måde som den bedende står ved at placere den ene hånd over den anden på brystet eller under det. Denne stilling er forbeholdt ṣalāh (bøn), for det er en holdning af ydmyghed og underkastelse, som kun sømmer sig for Allāh – fri for enhver mangel og ophøjet er Han.

– Man vender sig ikke mod graven på afstand for at sende salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sådan som nogle mennesker gør, for dette var ikke noget, som ledsagerne – må Allāh være tilfreds med dem – eller as-salaf aṣ-ṣāliḥ (de første, retskafne generationer) blandt de fire imamer og andre lærde gjorde.

– At man ikke retter sig mod den ædle grav med bøn, recitation af Koranen eller lignende fra nogen som helst retning, for dette er af samme art som de tidligere religiøse nyskabelser (bidʿah). Det er ikke tilladt for en muslim at indføre noget i sin religion, som Allāh ikke har givet tilladelse til. Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – fordømte lignende handlinger og sagde: ”De senere generationer af denne ummah vil aldrig blive forbedret undtagen gennem det, som forbedrede

dens første generationer."[1]

– ikke at beskæftige sig med fotografering og livestreaming under salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Må Allāhs velsignelser og fred være over vores Profet Muḥammad samt over hans familie og skænke dem fred.

❋❋❋

[1] Madjmūʿ Fatāwā Ibn Bāz (16/110).

Indeks

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge 2

Indledning 2

1 - Dyderne ved al-Masdjid an-Nabawī (Profetens Moské) 3

2 – Anbefaling om at besøge al-Masdjid an-Nabawī ash-Sharīf.....6

3 – Ādāb (etikette) ved besøget af al-Masdjid an-Nabawī.7

4 – Regler og ādāb (etikette) for besøg ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem. 17

❋❋❋

da492v1.0 - 02/11/2026

حرمين

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages.